

РЕШЕНИЕ

№ 4308

гр. София, 27.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 24.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **5493** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 44, ал. 8, вр. с чл. 46а, ал. 1 и ал. 2 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Д. Г. А., ЛНЧ [ЕГН], роден на 08. 08. 1994 г., гражданин на И., със съдебен адрес - С., [улица], ет. 2, чрез адв. Н., срещу Заповед № 5364з-1108 / 02. 06. 2022 г. на директора на Дирекция „Миграция“, за продължаване на принудителното настаняване на чужденеца в СДВНЧ към Дирекция „Миграция“.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна поради нарушения на материалния закон и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Правят се възражения за нарушение на Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите – членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни. Излагат се доводи, че административният орган не е извършил преценка, че спрямо жалбоподателя може да бъде наложена по-лека мярка по чл.44, ал.5 от ЗЧРБ. Жалбоподателят твърди, че процесната заповед е издадена без да са налице уредените в закона фактически предпоставки за нейното издаване. Релевира доводи, че същата не съответства на целта на закона, като в тази връзка се позовава на практиката на СЕС. Моли съда да отмени като незаконосъобразна оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. И., като поддържа жалбата и моли съда да я уважи по изложените в нея съображения.

Ответникът – Директорът на дирекция „Миграция“ в МВР, се представлява от юрк. Т., която моли съда да отхвърли предявената жалба като неоснователна и недоказана.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед УРИ № 5392 ПАМ-2906 / 07. 12. 2021 г. на началника на отдел „Миграция“ - СДВР на жалбоподателя е наложена административна мярка "принудително настаняване на чужденец в СДВНЧ". Като мотив за издаване на заповедта са послужили Заповед УРИ № 5392 ПАМ-7549 / 31. 10. 2015г. /л.13 от делото/, с която е наложена ПАМ „Принудително отвеждане до границата на Република България” на началник сектор „Миграция” – СДВР.

С предложение рег.№ 5364р-11200/02.06.2022г. /л.18 от делото/ до директора на дирекция „Миграция“ са изложени съображения да бъде издадена заповед за продължаване настаняването на чужденеца в СДВНЧ.

В тази връзка е издадена и процесната Заповед № 5364з-1108 / 02. 06. 2022 г. на директора на дирекция "Миграция" в МВР, с която на основание чл.44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ е продължено принудителното настаняване на жалбоподателя в Специален дом за временно настаняване на чужденци с 6 месеца, до отпадане на пречките по изпълнение на наложената спрямо същия ПАМ, но не по-късно от 07. 12. 2022 г.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Заповедта е връчена на 06. 06. 2022 г., видно от положената дата и подпис на жалбоподателя върху акта /л.11 на гърба/, а жалбата е подадена до съда на 14. 06. 2022 г. Следователно обжалва се в срок подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, подаден от надлежна страна, за която е налице интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, съобразно чл.44, ал.8 от ЗЧРБ. Заповедта съдържа формално изводи за продължаване на настаняването и законовото основание за издаването ѝ от формална страна.

Съдът намира обжалвания акт за незаконосъобразен по следните съображения:

Съгласно чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ настаняването продължава до отпадане на обстоятелствата по ал. 6, но не повече от 6 месеца. За наличието на основанията за принудително настаняване в специален дом се извършват ежемесечни служебни проверки от директора на дирекция "Миграция". По изключение, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи или има забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране към датата на изтичане на разрешенния срок на принудителното настаняване по ал. 6, директорът на дирекция "Миграция" може да издаде заповед за продължаване на принудителното настаняване в специалния дом за срок не по-дълъг от допълнителни 12 месеца. Заповедта за продължаване на принудителното настаняване подлежи на обжалване по реда на чл. 46а, ал. 1 и 2. Когато с оглед на конкретните обстоятелства по случая се установи, че вече не съществува разумна възможност по правни или технически причини за принудителното извеждане на чужденеца, лицето се освобождава незабавно.

Основание за издаване на заповед за продължаване на настаняването в СДВНЧ е наличието на предпоставките визирани в разпоредбата на чл.44, ал.8 ЗЧРБ, съответно чл.15, § 6 от Директива 2008/115 на Съвета относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите-членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на

трети държави. Не са предпоставки за продължаване на срока на принудителното настаняване установените в чл.15, ал.1 от Директивата такива, които са релевантни само за първоначалното задържане в специалния дом за настаняване на чужденци /в този смисъл Решение по дело С-146/14 PPU на СЕС/.

Принудителното настаняване в СДВНЧ следва да се квалифицира като мярка по обезпечаване на изпълнението на принудително отвеждане до границата на Р.България. С оглед характера и предназначението ѝ, същата следва да се налага само тогава, когато не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки и са налице конкретни данни за реална опасност лицето да осуети изпълнението на ПАМ. Задържането следва да се основава на обективна причина, свързана с възпрепятстване на извеждането, което се дължи изключително на поведението на адресата на ПАМ. Целта, която преследва обезпечителната мярка е да се организира и осигури изпълнението, когато съществува непосредствена опасност чужденецът да се укрие или да възпрепятства по друг начин изпълнението на наложената ПАМ.

В случая посочените критерии, обуславящи настаняване в СДВНЧ не са налице.

В тази връзка следва да се отбележи, че само формално са изпълнени изискванията на чл.44, ал.8 във вр. с ал.6 от ЗЧРБ за постановяване на оспорения административен акт, тъй като действително е наложена ПАМ на основание чл.41, т.1 от ЗЧРБ – „принудително отвеждане до границата на Р.България“, но е видно, че същата е от 31. 10. 2015 г., т.е. изминали са почти 7 години, през които същата не е приведена в изпълнение и не може да се приеме, че продължаване на задържането обезпечава изпълнението на тази заповед при бездействието на администрацията.

Съдът констатира също така, че в предложението рег.№ 5364p-11200/02.06.2022г. въз основа, на което е издадена процесната заповед не са посочени всички факти, относими към предвидените основания за продължаване на задържането. Не са изложени релевантни мотиви дали могат да бъдат приложени други ефективни, но по-леки средства, предвидени по националното право. В чл. 1 на Директива 2008/115/ЕО е регламентирано, че мерките се прилагат "в съответствие с основните права, които се явяват общи принципи на правото на Общността, както и на международното право, включително задължения в областта на защитата на бежанците и правата на човека". Следователно, стандарт при прилагане на мерките, освен посочените по-горе принципи на индивидуален подход при определяне на мярката, на пропорционалност и ефективност, са и основните права на Съюза. В този смисъл органът, налагащ принудителни мерки спрямо лица с незаконен престой, е длъжен да извърши преценка и на обстоятелствата по чл. 44, ал. 2 ЗЧРБ и едва в съответствие с тези изводи да прецени да наложи или не мярката и съответно какъв да бъде нейният размер.

Видно е, че пред административния орган е депозирана (стр. 24) молба от адв. Н., като пълномощник на жалбоподателя, с искане за замяна на принудителното настаняване с обезпечителна мярка – ежеседмично явяване в териториалната структура на МВР. Към молбата са приложени декларация с нотариална заверка на подписите от Е. Б., че ще осигурява жилище и издръжка на жалбоподателя, придружени с доказателства за собствено жилище и трудов договор. Видно е, че тази молба е от 20. 05. 2022 г., поради което буди недоумение изложеното в предложението от 02. 06. 2022 г., че няма подадена такава молба, още повече, че с писмо от 01. 06. 2022 г. (стр. 23) ответника е посочил, че тази молба не може да бъде удовлетворена.

Видно от изисканото за послужване адм. д. № 341 / 2022 г. по описа на АССГ, с влязло в сила Решение № 1691 / 15. 03. 2022 г. е отменен отказ за замяна на обезпечителна мярка рег. № 513000-74159 / 22. 12. 2021 г. на началник сектор Миграция – СДВР и преписката е върната за ново произнасяне.

Действително, видно от представените от Отдел „Миграция“ – СДВР писмени доказателства (стр. 77-83) след връщането на преписката е издадено Решение № 513000-24992 / 27. 04. 2022 г., с което е отказано замяна на принудителното настаняване, но от справка в деловодната система на АССГ се установява, че същото е оспорено и е образувано адм. д. № 4332 / 2022 г., което е насрочено за 13. 07. 2022 г.

В същото време, по делото е разпитана като свидетел Е. В. Б., която заявява, че е във фактическо съжителство с жалбоподателя и потвърждава, че ще му осигури жилище и издръжка, както евентуално при необходимост е готова да предостави парична гаранция.

Съдът кредитира изцяло свидетелските показания, доколкото същите са унисон с представените писмени доказателства и освен това сходни показания са дадени от свидетелката Б. и по изисканото за послужване адм.д. № 341 / 22 г. по описа на АССГ, които са дали основание на съда да отмени първоначалния отказ за замяна на обезпечителна мярка.

От друга страна, видно от представените документи от Об РУ-СДВР, жалбоподателят редовно е изпълнявал обезпечителна мярка – ежеседмично явяване в териториалната структура на МВР, поради което очевидно няма опасност от укриване.

Съдът намира за необходимо да отбележи, че предпоставка за издаване на оспорваната заповед за продължаване на настаняването на чужденеца е отказ за съдействие или има забавяне при получаване на необходимите документи за пътуване.

С разпореждането за насрочване на делото са дадени изрични указания на ответника, да представи доказателства за предприетите мерки по снабдяването на чужденеца с документи за задгранично пътуване и за мерките за привеждане в изпълнение на заповедта за връщане в страната на произход.

Видно от предложението за издаване на оспорената заповед, на чиито мотиви се позовава органа, в него се сочат единствено ноти на Република И. от 2016 г. и 2018 г., но без никакви посочени действия от страна на администрацията за снабдяване с документи за пътуване.

Такива действия (макар и крайно недостатъчни) се сочат в докладна записка от 18. 05. 2022 г. (стр. 16), но към нея не препраща процесната заповед, поради която същата е издадена при липса на мотиви.

В същото време в докладната записка от 18. 05. 2022 г. се сочи допълнително още една нота от 2019 и становище до ДЕСМС от 2021 г. за подновяване на преговорите, но всичките тези писма не сочат за реално предприети действия от страна на административния орган за снабдяване на чужденеца с документи за пътуване, както и че е налице реална възможност за неговото извеждане.

В случая не е налице забавяне за получаване на необходимите документи за пътуване на жалбоподателя, тъй като такива въобще не са искани в периода на задържането.

Едва след доказването, че такива мерки са предприети, може да бъде преценено дали изпълнението на ПАМ ще продължи по-дълго, независимо от положените усилия, както е приел административният орган т.е. дали има забавяне при получаването на документите и дали това забавяне е независимо от положените от органите на

Дирекция „Миграция“ „разумни усилия“ по смисъла на Член 15, параграф 6 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите-членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни /Директива 2008/115/ЕО/. В случая през изминалия 6-месечен срок от принудителното задържане не се установява да са предприети каквито и да било действия от страна на Дирекция „Миграция“ за получаване от иракските власти на необходимите документи за задгранично пътуване.

Съдът намира, че не е налице и другата предпоставка, посочена в чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ, да е налице отказ за съдействие от страна на чужденеца.

Такъв отказ за съдействие предполага наличието на обективна причина, свързана с възпрепятстване на извеждането, която да се дължи изключително на поведението на адресата на ПАМ, а такава в настоящия случай не се констатира. Подобно „възпрепятстване“ в случая не може да се изведе от обстоятелството, че чуждият гражданин не е изразил желание да се завърне в страната си по произход, респективно че е отказал да попълни декларация за доброволно завръщане.

П. характер на разпореденото извеждане от страната изключва обусловеността на изпълнението на мярката от съгласието/несъгласието на лицето, спрямо което тя е приложена, поради което това съгласие/несъгласие не може да обоснове отказ за съдействие по смисъла на чл.44 ал.8 изр. трето от ЗЧРБ.

В същото време, видно от представените от ДАБ документи, по повод подадена молба за закрила от 03. 06. 2022 г. по описа на СДВНЧ –Б., е издадено Решение № 17-ОК / 22. 06. 2022 г. на интервюиращия орган при ДАБ (стр. 103), с което е допусната последваща молба на Д. Г. А. до производство за международна закрила.

Така представеното решение, следва да бъде взето предвид от страна на съда, независимо, че е след оспорената заповед, на основание чл. 142, ал. 2 от АПК.

Съгласно чл. 20, т. 2 от Наредба № Из-1201 от 1.06.2010 г. за реда за временно настаняване на чужденци в специалните домове за временно настаняване на чужденци и в техните звена и за организацията и дейността им, чужденецът се освобождава от СДВНЧ, когато е подадена молба за закрила по ЗУБ и не са налице основанията на чл. 44, ал. 12 ЗЧРБ.

В конкретния случай, е безспорно, че последващата молба на Г. А. е допусната до производство за международна закрила, което налага освобождаването на чужденеца на самостоятелно основание.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт са налице съществени нарушения на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

В жалбата е налице и искане за допускане на предварително изпълнение на съдебното решение, на основание чл. 242, ал. 2, т. 3 ГПК.

Съдът намира, че е налице основание за приложение на чл.5, § 4 от ЕКПЧ и чл.15, § 2, изр. последно от Директива 2008/115/ЕО за незабавно прекратяване принудителното настаняване на чужденеца и за неговото освобождаване, тъй като се установява незаконосъобразност на продължаващото задържане по чл.44, ал.8 ЗЧРБ.

С оглед изхода на правния спор, следва ответника, да бъде осъден да заплати направените по делото разноски, но такива не са претендирани, поради което не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Г. А., ЛНЧ [ЕГН], роден на 08. 08. 1994 г., гражданин на И., Заповед № 5364з-1108 / 02. 06. 2022 г. на директора на Дирекция „Миграция“, за продължаване на принудителното настаняване на чужденца в СДВНЧ към Дирекция „Миграция“.

ПОСТАНОВЯВА незабавното освобождаване Д. Г. А., ЛНЧ [ЕГН], роден на 08. 08. 1994 г., гражданин на И., принудително настанен в Специален дом за временно настаняване на чужденци при Дирекция „Миграция“ - МВР в [населено място] – Б..

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал.2, т.3 ГПК, вр. с чл. 144 от АПК предварително изпълнение на решението.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: